

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अपां त्वेमैन्सादयाम्युपां त्वोद्दैन्सादयाम्युपां त्वा भस्मैन्सादयाम्युपां त्वा ज्योतिषि
सादयाम्युपां त्वाऽयने सादयाम्यर्णवे सदने सीद समुद्रे सदने सीद सलिले सदने सीदापां
क्षये सीदापां सधिषि सीदापां त्वा सदने सादयाम्युपां त्वा सुधस्थे सादयाम्युपां त्वा
पुरीषे सादयाम्युपां त्वा योनौ सादयाम्युपां त्वा पार्थसि सादयामि गायुत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो
जगती छन्दोऽनुष्टुप्छन्दः पङ्किश्छन्दः॥ (१)

योनौ पञ्चदश च॥१॥ [१]

अयं पुरो भुवस्तस्य प्राणो भौवायुनो वसन्तः प्राणायुनो गायुत्री वासन्ती गायत्रिये
गायत्रं गायुत्रादुपांशुरूपांशोस्त्रिवृत् त्रिवृतो रथन्तरं रथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजा-
पतिगृहीतया त्वया प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनो वैश्वकर्मणं
ग्रीष्मो मानसस्त्रिष्टुप्ग्रीष्मो त्रिष्टुभै ऐडमैडादन्तर्यामोऽन्तर्यामात् पञ्चदशः पञ्चदशाद्वृहद्वृहुतो
भरद्वाजु ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया मनो - (२)

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं पश्चाद्विश्वव्यचास्तस्य चक्षुर्वैश्वव्यचसं वर्षाणि चाक्षुषाणि जगती
वारपी जगत्या ऋक्षमृक्षमाच्छुकः शुक्राथसंसदशः संसदशाद्वृरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र
ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुत्तराथ्मुवस्तस्य श्रोत्रं सौवं
शरच्छौर्यनुष्टुप्छारद्यनुष्टुभैः स्वारङ्गं स्वारामन्त्यो मन्थिने एकविश्श एकविश्श शाद्वराजं
वैराजाज्ञमदग्निरुक्षिः प्रजापतिगृहीतया (३)

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मतिस्तस्यै वाङ्मती हैमन्तो वाच्यायुनः
पङ्किरहैमन्ती पङ्क्षै निधनवन्निधनवत आग्रयण औग्रयुणात् त्रिणवत्रयस्त्रिष्ठौ
त्रिणवत्रयस्त्रिष्ठौशाभ्यां शाकररैवते शाकररैवताभ्यां विश्वकर्मरूपिः प्रजापतिगृहीतया
त्वया वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

त्वया मनो ज्ञमदग्निरुक्षिः प्रजापतिगृहीतया त्रिष्ठशब्दः॥३॥ [२]

प्राची दिशां वसन्त ऋतूनामग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथ्स्तोमः स उं
पञ्चदशवर्तनिरुद्यविर्वयः कृतमयोनां पुरोवातो वातः सानंगं ऋषिर्दक्षिणा दिशां ग्रीष्म

ऋतूनामिन्द्रो देवता॑ क्षुत्रं द्रविणं पश्चदशः स्तोमः स उ॒ सप्तदशवर्तनिर्दित्यवाङ्ग्युस्तेतायानां
दक्षिणाद्वातो वातः सनातन॑ ऋषिः प्रतीची॑ दिशां वरुषा॑ ऋतूनां विश्वे॑ देवा॑ देवता॑ विड (५)

द्रविण॑ सप्तदशः स्तोमः स उ॒ वेकवि॑ शवर्तनिस्त्रिवथ्सो वयो॑ द्वापरोऽयानां पश्चाद्वातो
वातो॑ ऽहभून् ऋषिरुदीची॑ दिशा॑ शरद्वतूनां मित्रावरुणौ॑ देवता॑ पुष्टं द्रविणमेकवि॑ शः
स्तोमः स उ॒ त्रिवर्तनिस्तुर्यवाङ्ग्य॑ आस्कन्दोऽयानामुत्तराद्वातो वातः प्रल ऋषिरुद्धर्वा॑
दिशा॑ हैमन्तशिशिरावृतूनां बृहस्पतिर्देवता॑ वर्चो॑ द्रविणं त्रिष्वः स्तोमः स उ॒
त्रियस्त्रिवर्तनिः पष्ठवाद्वयो॑ भिरुभूरयानां विष्वग्वातो वातः सुपुर्ण ऋषिः पितरः
पितामुहाः परेऽवरे॑ ते नः पान्तु॑ ते नौ॑ वन्त्वस्मिन्ब्रह्मन्त्रस्मिन्क्षत्रै॑ स्यामाशिष्यस्यां
पुरोधायामु॑ स्मिन्कर्मन्त्रस्यां देवहृत्याम्॥ (६)

विद्वाद्वयो॑ इष्टावि॑ शतिश्च॥ २॥ [३]

ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयो॑ निर्ध्रुवाऽसि॑ ध्रुवं योनिमा॑ सौद साध्या। उख्यस्य केतुं प्रथमं
पुरस्तादृश्विन॑॑ ऽध्वर्यू सांदयतामिह॑ त्वा॑। स्वे॑ दक्षे॑ दक्षपितेह॑ सौद देवता॑ पृथिवी॑ बृहती॑
रराणा। स्वास्त्वा॑ सं विशस्व॑ पितेवैधि॑ सूनव॑ आ सुशेवाश्विन॑॑ ऽध्वर्यू सांदयतामिह॑
त्वा॑। कुलायिनी॑ वसुमती॑ वयोधा॑ रुयिं॑ नौ॑ वर्ध बहुल॑ सुवीरम्॥ (७)

अपाऽमति॑ दुर्मति॑ बाधमाना॑ रायस्पोषे॑ यज्ञपतिमाभजन्ति॑ सुवर्धेहि॑ यजमानाय॑
पोषमुश्विन॑॑ ऽध्वर्यू सांदयतामिह॑ त्वा॑। अग्ने॑ पुरोषपमसि॑ देवयानी॑ तां त्वा॑ विश्वे॑ अभि॑ गृणन्तु॑
देवाः। स्तोमपृष्ठा॑ घृतवंतीह॑ सौद प्रजावदस्मे॑ द्रविणा॑ यजस्वाश्विन॑॑ ऽध्वर्यू सांदयतामिह॑
त्वा॑। दिवो॑ मूर्धा॑ असि॑ पृथिव्या॑ नाभिर्विष्टम्भनी॑ दिशामधिपत्नी॑ भुवनानाम्॥ (८)

ऊर्मिर्द्रप्सो॑ अपामसि॑ विश्वकर्मा॑ तु॑ ऋषिरश्विन॑॑ ऽध्वर्यू सांदयतामिह॑ त्वा॑।
सुजूरकृतुभिः॑ सुजूर्विधाभिः॑ सुजूर्वसुभिः॑ सुजूरुद्वैः॑ सुजूरादित्यैः॑ सुजूर्विश्वद्वैः॑ सुजूर्द्वैः॑
सुजूर्द्वैवयोनाधैरग्रयै॑ त्वा॑ वैश्वानरायाश्विन॑॑ ऽध्वर्यू सांदयतामिह॑ त्वा॑। प्राणं॑ मै॑ पाह्यपानं॑
मै॑ पाहि॑ व्यानं॑ मै॑ पाहि॑ चक्षुर्म॑ उर्वा॑ वि॑ भाहि॑ श्रोत्र॑ मै॑ क्षोकयापस्त्रिन्वैषधीर्जिन्व
द्विपात्पाहि॑ चतुर्ष्पादव॑ दिवो॑ वृष्टिमेरय॥ (९)

सुवीरुं॑ भुवनानामर्वा॑ सुपदंश च॥ ३॥ [४]

च्यविर्वयस्त्रिष्टुप्छन्दो॑ दित्यवाङ्ग्यो॑ विराङ्गुन्दः॑ पश्चाविर्वयो॑ गायत्री॑ छन्दस्त्रिवथ्सो॑ वयो॑
उश्णिहा॑ छन्दस्तुर्यवाङ्ग्यो॑ नुष्टुप्छन्दः॑ पष्ठवाद्वयो॑ बृहती॑ छन्दं उक्षा॑ वयः॑ सुतो॑ बृहती॑ छन्द-

ऋषभो वयः कुकुच्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दोऽनङ्गान् वयः पङ्किश्छन्दो बस्तो वयो विवलं छन्दो वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयस्तन्द्रं छन्दो व्यामो वयोऽनाधृष्टं छन्दः सिंहो वयश्छुदिश्छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्दः क्षत्रं वयो मयन्दं छन्दो विश्वकर्मा वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापतिश्छन्दः॥ (१०)

पुरुषो वयः पङ्किश्वतिश्व॥ १॥

[५]

इन्द्राश्ची अव्यथमानामिष्ठकां व॒हतं युवम्। पृष्ठेन द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं च वि बाधताम्॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं भास्वतीं सूरिमतीमा या द्यां भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिक्षमन्तरिक्षं यच्छ्रान्तरिक्षं व॒हान्तरिक्षं मा हि॑ सीर्विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चुरित्राय वायुस्त्वाभि पांतु मृह्या स्वस्त्या छुर्दिषा (११)

शन्तमेन तयो देवतयोऽङ्गिरस्वद्वा सीद। राज्यसि प्राची दिग्विराङ्गसि दक्षिणा दिख्सुम्राङ्गसि प्रतीची दिखस्वरागुस्युदीची दिगधिपत्यसि बृहती दिगायुर्मे पाहि प्राणं मै पाह्यपानं मै पाहि व्यानं मै पाहि चक्षुर्मे पाहि श्रोत्रं मै पाहि मनो मै जिन्व वाचं मै पिन्वाऽऽत्मानं मै पाहि ज्योतिर्मे यच्छ॥ (१२)

छुर्दिषा षिन्व पद्म॥ २॥

[६]

मा छन्दः प्रमा छन्दः प्रतिमा छन्दोऽसीविश्छन्दः पङ्किश्छन्दं उष्णिहा छन्दो बृहती छन्दोऽनुष्टप्तिन्दो विराटुन्दो गायत्री छन्दस्त्रिष्टप्तिन्दो जगती छन्दः पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षं छन्दो द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नक्षत्राणि छन्दो मनश्छन्दो वाक्छन्दः कृषिश्छन्दो हिरण्यं छन्दो गौश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्दः। अग्निर्देवता (१३)

वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसंवो देवता रुद्रा देवताऽऽदित्या देवता विश्वे देवा देवता मूरतो देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो देवता वरुणो देवता मूर्धा ऽसि राङ्गुवाऽसि धरुणो यन्त्र्यसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वा कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा यत्री राङ्गुवाऽसि धरणी धर्त्र्यसि धरित्र्यायुषे त्वा वर्चसे त्वौजंसे त्वा बलाय त्वा॥ (१४)

देवताऽऽयुषे त्वा पद्म॥ २॥

[७]

आशुस्त्रिवृद्धान्तः पञ्चदशो व्योम सप्तदशः प्रतीरष्टादशस्तपौ नवदशोऽभिवृतः

संविश्वो धुरुण एकविश्वो वर्चो द्वाविश्वः सुभरणम्भयोविश्वो योनिंश्वतुविश्वो गर्भा: पश्वविश्वः ओजीस्त्रिवः क्रतुरेकक्षिविश्वः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिविश्वो ब्रह्मस्य विष्टपं चतुस्त्रिविश्वो नाकः षट्ट्रिविश्वो विवर्तोऽष्टाचत्वारिश्वो धर्त्रश्वतुष्टेमः॥ (१५)

आशुः सुसत्रिविश्वः॥ १॥

[४]

अग्रेर्भागोऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्म स्पृतं त्रिवृथ्स्तोम् इन्द्रस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षुत्रिः स्पृतं पञ्चदशः स्तोमो नृचक्षसां भागोऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रिः स्पृतः संपदशः स्तोमो मित्रस्य भागोऽसि वरुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविश्वः स्तोमोऽदित्ये भागोऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनां भागोऽसि (१६)

रुद्राणामाधिपत्यं चतुष्पाथ्स्पृतं चतुर्विश्वः स्तोमं आदित्यानां भागोऽसि मरुतामाधिपत्यं गर्भाः स्पृताः पञ्चविश्वः स्तोमो देवस्य सवितुर्भागोऽसि बृहस्पतेराधिपत्यः सुमीचीर्दिशः स्पृताश्वतुष्टेमः स्तोमो यावानां भागोऽस्ययावानामाधिपत्यं प्रजाः स्पृताश्वतुश्वत्वारिश्वः स्तोमं क्रमूणां भागोऽसि विश्वेषां देवानामाधिपत्यं भूतं निशान्तः स्पृतं त्रयस्त्रिविश्वः स्तोमः॥ (१७)

वसूनां भागोऽसि पद्मत्वारिश्वः॥ २॥

[५]

एकयोऽस्तुवत प्रजा अंधीयन्त प्रजापतिराधिपतिरासीत्सृभिरस्तुवत ब्रह्मासृज्यते ब्रह्मण्स्पतिराधिपतिरासीत् पञ्चभिरस्तुवत भूतान्यसृज्यन्त भूतानां पतिराधिपतिरासीस्तुभिरस्तुवत सप्तरूपयोऽसृज्यन्त धाताधिपतिरासीन्नवभिरस्तुवत पितरोऽसृज्यन्तादितिराधिपत्यासीदेकादशभिरस्तुवत्तर्तवोऽसृज्यन्ताऽर्तवोऽधिपतिरासीत् त्रयोदशभिरस्तुवत मासां असृज्यन्त संवध्सरोऽधिपति- (१८)

रासीत्पश्चदशभिरस्तुवत क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीस्तुवत पशवोऽसृज्यन्त बृहस्पतिराधिपतिरासीन्नवदशभिरस्तुवत शूद्रार्यावसृज्येतामहोरात्रे अधिपती आस्तामेकविश्वात्याऽस्तुवतैकशफाः पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीत् त्रयोविश्वात्याऽस्तुवत क्षुद्राः पशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्पशविश्वात्याऽस्तुवताऽरुण्याः पशवोऽसृज्यन्त वायुराधिपतिरासीस्तुविश्वात्याऽस्तुवत द्यावापृथिवी व्यै- (१९)

तां वसवो रुद्रा आदित्या अनु व्यायनेषामाधिपत्यमासीन्नविश्वात्याऽस्तुवत

वनस्पतयोऽसूज्यन्त् सोमोऽधिंपतिरासीदेकंत्रि शताऽस्तुवत् प्रजा असूज्यन्त् यावानां चायावानां चाधिंपत्यमासीत् त्रयस्मि शताऽस्तुवत् भूतान्यशाम्यन्त्रजापतिः परमेष्ठ्यधिंपतिरासीत्॥ (२०)

सु वृश्वरोऽधिंपतिर्विं पञ्चत्रिंशत्ता ३॥

[१०]

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा। वृधूर्जजान नवगञ्जनिंत्री त्रय एनां महिमानः सचन्ते॥ छन्दस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमनु सञ्चरन्ती। सूर्यपती वि चरतः प्रजानुती केतुं कृष्णाने अजरे भूरिरेतसा॥ कृतस्य पन्थामनु तिस आगुम्भयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रक्षत्यूर्जमेका॥ (२१)

ब्रतमेका रक्षति देवयूनाम्॥ चतुष्टेमो अभवद्या तुरीया यज्ञस्य पक्षावृषयो भवन्ती। गायत्रीं त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभं ब्रह्मदर्कं युञ्जनाः सुवराभरन्त्रिदम्॥ पश्चमिर्धाता वि दंधाविदं यत्तासां ह स्वसूरजनयत्पश्चिमश्च। तासामु यन्ति प्रयवेण पश्च नानां रूपाणि क्रतवो वसानाः॥ त्रिंशस्थसारं उपं यन्ति निष्कृतं समानं केतुं प्रतिमुश्चमानाः। (२२)

कृतूङ्गस्तन्वते कवयः प्रजानुतीर्मध्येष्ठन्दसः परं यन्ति भास्वतीः। ज्योतिष्मती प्रति मुश्चते नभो रात्री देवी सूर्यस्य व्रतानि। वि पश्यन्ति पशवो जायमानां नानारूपा मातुरस्या उपस्थै। एकाष्टका तपसा तप्यमाना जजानु गर्भं महिमानुमिन्द्रम्॥ तेन दस्यून्व्यसहन्त देवा हन्तासुराणामभवच्छर्चीभिः। अनानुजामनुजां मामंकर्त सत्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत् भूयास- (२३)

मस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वौ अन्यामति मा प्र युक्ता। अभूम्नम् सुमतौ विश्ववेदां आष्ट प्रतिष्ठामविदद्वि गाधम्। भूयासंमस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वौ अन्यामति मा प्र युक्ता। पश्च व्युष्टिरनु पश्च दोहा गां पश्चनाम्नीमृतवोऽनु पश्च। पश्च दिशः पश्चदशेनं कूसाः संमानमूर्धीरभि लोकमेकम्॥ (२४)

कृतस्य गर्भः प्रथमा व्यूषुप्यामेका महिमानं बिर्भर्ति। सूर्यस्यैका चरति निष्कृतेषु घर्मस्यैका सवितैकां नि यच्छति। या प्रथमा व्यौच्छुथ्सा धेनुरभवद्यमे। सा नः पयस्वती धुक्षवोत्तरामुत्तराऽ समाम्। शुक्ररूपं भानं समानं ज्योतिषागाद्विश्वरूपा शबलीरुग्मिकेतुः। समानमर्थं स्वपुस्यमानां बिप्रती जारमंजर उष आगाः। कृतूनां

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ४)

पर्लौं प्रथमेयमागदह्नौं नेत्री जनित्री प्रजानाम्। एका सुती बहुधोषे व्युच्छस्यर्जीर्णा त्वं
जरयसि सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जमेका० प्रतिमुञ्चमाना भूयासमेकं पत्येकान्नवि॑शतिश्व॑॥५॥

-[११]

अग्रे जातान्प्र णुदा नः सुपत्रान्प्रत्यजांताज्ञातवेदो नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमन् अहेडन्तवं स्याऽशर्मन्त्रिवरूथ उद्भित्। सहसा जातान्प्र णुदा नः सुपत्रान्प्रत्यजांताज्ञातवेदो नुदस्व। अधिं नो ब्रूहि सुमन् स्यमानो वयः स्याम प्रणुदा नः सुपत्रान्। चतुश्चत्वारि॒शः स्तोमो वर्चो द्रविण॑ षोडशः स्तोम ओजो द्रविणं पृथिव्या: पुरीषमस्य- (२६)

पसो नाम। एवश्छन्दो वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः परिभूश्छन्दं आच्छच्छन्दो मनश्छन्दो व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्दः समुद्रं छन्दः सलिलं छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथन्तरं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः सुष्टुप्ष्टुप्षन्दो जनुष्टुप्षन्दः ककुच्छन्दस्त्रिककुच्छन्दः काव्यं छन्दोऽङ्कुपं छन्दः (२७)

पदपंक्तिश्छन्दोऽक्षरपंक्तिश्छन्दो विष्टारपंक्तिश्छन्दः क्षुरो भृजवाञ्छन्दः प्रच्छच्छन्दः पक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कच्छन्दो विशालं छन्दो विष्टर्धांश्छन्दश्छुदिश्छन्दो दूरोहणं छन्दस्तन्नं छन्दोऽङ्काङ्कं छन्दः॥ (२८)

अस्यङ्कपञ्चन्दस्यास्ति १ शत्र ॥ ३ ।

-[३२]-

अग्निर्वृत्राणि जद्धनद्विष्णुर्विपन्न्यया ॥ समिद्धः शुक्र आहृतः ॥ त्वं सोमासि सत्यंतिस्त्वं राजोत वृत्रहा । त्वं भद्रो असि क्रतुः ॥ भद्रा तै अग्ने स्वनीक सन्दग्धोरस्य सुतो विषुणस्य चारुः । न यत्ते शोचिस्तमंसा वरन्त न ध्वस्मानेस्तनुवि रेपु आधुः ॥ भद्र तै अग्ने सहसिन्ननीकमुपाक आ रोचते सूर्यस्या ॥ (२९)

रुशंदृशे दृदृशे नक्त्या चिदरूक्षितं दृश आ रूपे अन्नम्। सैनार्नैकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टा देवाः आयजिष्ठः स्वस्ति। अदब्यो गोपा उत नः परस्पा अग्ने द्युमदुत रेवदिदीहि। स्वस्ति नौ दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायर्धेहि यजथाय देवा। यथसीमहिं दिविजात् प्रशस्तं तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथा होतर्मनुषो (३०)

देवतांता यज्ञोर्भिः सूनो सहस्रे यजासि। एवानो अद्य समना समानानुशन्त्रंग
उश्तो यक्षि देवान्॥ अग्निर्मांडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम्॥ होतारं रत्नधातमम्॥

वृषां सोम द्युमां अस्ति वृषां देव वृषंत्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे॥ सान्तपना इदं
हृविर्मरुत्स्तञ्जुजुष्टन। युष्माकोती रिंशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुरहणायुस्तिरः सुत्यानि
मरुतो (३१)

जिधाऽसात्। द्वुः पाशं प्रति स मुचीष्ट तपिष्ठेन तपसा हन्तना तम्। संवथ्सरीणा
मरुतः स्वर्का उरुक्षयाः सगणा मानुषेषु। तैऽस्मत्पाशान्म मुश्चन्त्वः हंसः सान्तपना
मंदिरा मांदियिष्णावः। पित्रीहि देवां उशुतो यविष्ट विद्वां क्रृतृः रक्तृतुपते यज्ञेह। ये
दैव्यां क्रृत्विजुस्तेभिरग्ने त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः। अग्ने यदृद्य विशो अंध्वरस्य होतः
पावक (३२)

शोचे वेष्ट विद्वां हि यज्वा। क्रृता यज्ञासि महिना वि यद्वृहव्या वंह यविष्ट या ते
अद्या। अग्निना रयिमश्जवत्पोषमेव दिवेदिवे। यशस्वीरवत्तमम्॥ ग्रयस्फानो अमीवुहा
वसुवित्पुष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहमेधासु आ गंतु मरुतो माऽप्तं भूतना
प्रमुश्नन्तो नो अःहंसः। पूर्वीभिरुहि ददाशिम शरद्विर्मरुतो वयम्। महौभि- (३३)

श्रृणीनाम्। प्रबुध्नियां ईरते वो महाऽस्ति प्रणामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्रियं
दम्य भागमेतं गृहमेधीयं मरुतो जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा वस्तोरहविष्टती
घृताची। उप स्वैनंमरमतिर्वसूयुः। इमो अग्ने वीततमानि हव्याजस्त्रो वक्षि देवतातिमच्छ।
प्रतिं न ईं सुर्भीणि वियन्तु। क्रीडं वः शर्धो मारुतमन्वर्णं रथेशुभम्। (३४)

कण्वा अभि प्र गायत। अत्यासो न ये मरुतः स्वश्चो यक्षहशो न शुभयन्त मर्याः।
ते हर्म्येष्ठाः शिशोवो न शुभ्रा वथ्सासो न प्रक्रीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्जेषु विथुरेव रेजते
भूमिर्यमेषु यद्व युजते शुभो। ते क्रीडयो धुनयो भ्राजदृष्टयः स्वयं महित्वं पनयन्त धूतयः।
उपहृरेषु यदचिंधं युयिं वयं इव मरुतः केन (३५)

चित्पथा। श्रोतन्ति कोशा उप वो रथेष्वा घृतमुक्षता मधुवर्णमर्चते। अग्निमग्निः
हर्वीभिः सदा हवन्त विशपतिम्। हव्यवाहं पुरुप्रियम्। तं हि शश्वन्त ईडते सुचा देव
घृतश्वानां। अग्निः हव्याय वोढवे। इन्द्रांगी रोचना दिवः बजथद्वत्रमिन्द्र वो विश्वतस्परीन्द्रं
नरो विश्वकर्मन् हविषां वावृथानो विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन॥ (३६)

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ४)

अ॒पां त्वेमंत्र॑यं पुरो भुवः प्रा॒चीं ध्रुवक्षिति॒र्घ्यविरिन्द्रांग्रीं मा छन्दं आ॒शुस्त्रिवृद्ग्रे॒भांगौऽस्येकंये॒यमेव सा याग्रे जातानुग्रीष्वृत्राणि॒ त्रयो॑दश॥१३॥
अ॒पां त्वेन्द्रांग्रीं द्वयमेव देवतांता॒ पद्मि॑शत्॥३६॥
अ॒पां त्वेमंत् हृविषा॒ वर्धनेन॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥४-३॥